

РІШЕННЯ Іменем України

23 травня 2018 року

м. Чернігів

справа №927/226/18

Господарський суд Чернігівської області у складі судді Шморгуна В. В., розглянувши матеріали справи у порядку спрощеного позовного провадження

Позивач: Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгова Аграрна Компанія», код ЄДРПОУ 37469662, вул. Підвальна, 9, кім. 79, м. Калуш, Івано-Франківська область, 77300

адреса для листування: вул. Борисоглібська, 6-Б, м. Київ, 04070

Відповідач: Державне підприємство «Дослідне господарство «Чернігівське» Інституту садівництва Національної академії аграрних наук, код ЄДРПОУ 00415712, с. Ягідне, Чернігівський район, Чернігівська область, 15562

Третя особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні позивача: Товариство з обмеженою відповідальністю «Алебарда», вул. Товарна, 18, м. Київ, 01103,

Предмет спору: про стягнення 68222,79 грн,

ПРЕДСТАВНИКИ СТОРІН:

не викликались,

ВСТАНОВИВ:

Товариством з обмеженою відповідальністю «Торгова Аграрна Компанія» подано позов до Державного підприємства «Дослідне господарство «Чернігівське» Інституту садівництва Національної академії аграрних наук, у якому позивач просить суд стягнути з відповідача 68222,79 грн, з яких 41387,69 грн основної заборгованості, 23110,21 грн інфляційних втрат та 3724,89 грн – 3% річних.

Обґрунтовуючи позовні вимоги, позивач зазначає, що 15.08.2012 між Товариством з обмеженою відповідальністю «Алебарда» (Кредитор), Товариством з обмеженою відповідальністю «Торгова Аграрна Компанія» (Новий Боржник) та Державним підприємством «Дослідне господарство «Чернігівське» Національної академії аграрних наук, яке у подальшому перейменовано у Державне підприємство «Дослідне господарство «Чернігівське» Інституту садівництва Національної академії аграрних наук (Первісний боржник), укладено договір про переведення боргу №ДПБ 15/08-12/02.

За умовами цього договору Кредитор надає згоду на переведення боргу Первісного боржника перед Кредитором за послуги з охорони об'єкту згідно з Договором про надання послуг з охорони об'єкту №23/04-12-Ч від 17.04.2012 та Актів здачі-приймання послуг на загальну суму 41387,69 грн, а Новий боржник приймає на себе зобов'язання за Договором та Актами.

У свою чергу, відповідач зобов'язався сплатити позивачу за виконанні останнім зобов'язання по Основному договору протягом 30 календарних днів з моменту підписання договору про переведення боргу, проте коштів позивачу не сплатив.

Ухвалою Господарського суду Чернігівської області від 27.03.2018 прийнято позовну заяву, відкрито провадження у справі та ухвалено здійснювати розгляд справи за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін.

Відповідно до ч. 5, 7 ст. 252 Господарського процесуального кодексу України суд розглядає справу в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи за наявними у справі матеріалами, за відсутності клопотання будь-якої із сторін про інше. За клопотанням однієї із сторін або з власної ініціативи суду розгляд справи проводиться в судовому засіданні з повідомленням (викликом) сторін. Клопотання про розгляд справи у судовому засіданні з повідомленням сторін відповідач має подати в строк для подання відзиву, а позивач - разом з позовом або не пізніше п'яти днів з дня отримання відзиву.

Клопотань про розгляд справи у судовому засіданні з повідомленням (викликом) сторін суду не надходило.

Також ухвалою від 27.03.2018 залучено до участі у справі, у якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні позивача - Товариство з обмеженою відповідальністю «Алебарда» та встановлено сторонам строк для подання заяв по суті, зокрема, відповідачу - п'ятнадцятиденний строк з дня отримання ухвали для подання до суду та позивачу відзиву на позов з доданими до нього документами та третій особі - для подання письмових пояснень щодо позову та відзиву.

Відповідно до поштового повідомлення про вручення ухвала суду від 27.03.2018 отримана відповідачем 02.04.2018.

Отже, останнім днем строку для подання відповідачем відзиву є 17.04.2018.

Ухвала про відкриття провадження у справі від 27.03.2018, направлена на адресу третьої особи, повернулась неврученою з відміткою поштового зв'язку «інші причини, що не дали змогу виконати обов'язки щодо пересилання поштового відправлення».

Відповідно до ч. 5 ст. 176 Господарського процесуального кодексу України ухвала про відкриття провадження у справі надсилається учасникам справи, а також іншим особам, якщо від них витребовуються докази, в порядку, встановленому статтею 242 цього Кодексу, та з додержанням вимог частини четвертої статті 120 цього Кодексу.

Частиною 5 ст. 242 Господарського процесуального кодексу України визначено, що учасникам справи, які не були присутні в судовому засіданні, або якщо судові рішення було ухвалено поза межами судового засідання чи без повідомлення (виклику) учасників справи, копія судового рішення надсилається протягом двох днів з дня його складення у повному обсязі в електронній формі у порядку, визначеному законом, - у випадку наявності в особи офіційної електронної адреси, або рекомендованим листом з повідомленням про вручення, якщо така адреса відсутня.

Відповідно до п. 5 ч. 6 ст. 242 Господарського процесуального кодексу України днем вручення судового рішення є день проставлення у поштовому повідомленні відмітки про відмову отримати копію судового рішення чи відмітки про відсутність особи за адресою місцезнаходження, місця проживання чи перебування особи, яка зареєстрована у встановленому законом порядку, якщо ця особа не повідомила суду іншої адреси.

Пунктами 110, 116, 117 Правил надання послуг поштового зв'язку, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 05.03.2009 № 270, передбачено, що у разі коли адресат не з'явився за одержанням реєстрованого поштового відправлення, поштового переказу протягом трьох робочих днів після доставки першого повідомлення про надходження зазначеного поштового відправлення, поштового переказу, йому під розписку вручається повторне повідомлення (крім повторних повідомлень про надходження рекомендованих поштових відправлень). У разі невручення рекомендованого листа з

позначкою "Судова повістка" з поважних причин рекомендований лист разом з бланком повідомлення про вручення повертається за зворотною адресою не пізніше ніж через п'ять календарних днів з дня надходження листа до об'єкта поштового зв'язку місця призначення із зазначенням причини невручення. Поштові відправлення, поштові перекази повертаються об'єктом поштового зв'язку відправнику у разі його письмової заяви, письмової відмови адресата від одержання чи закінчення встановленого строку зберігання.

Оскільки ухвала суду від 27.03.2018 направлялась третій особі на юридичну адресу і повернулась суду з відміткою відділення поштового зв'язку "інші причини, що не дали змогу виконати обов'язки щодо пересилання поштового відправлення", суд вважає, що третя особа належним чином повідомлена про відкриття провадження у справі та встановлення йому строку для письмових пояснень і, лише у силу нехтування своїми правами на одержання поштового відправлення (фактично відмовившись від одержання поштового відправлення), третя особа не отримала ухвали суду, а отже не скористалась своїми процесуальними правами.

Відзиву на позов, відповіді на відзив, заперечень на відповідь на відзив та письмових пояснень у встановлений строк суду не надходило.

Згідно з ч. 9 ст. 165 Господарського процесуального кодексу України у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин, суд вирішує справу за наявними матеріалами.

Оскільки відповідачем не подано відзив у встановлений судом строк, справа вирішується за наявними у ній матеріалами.

Відповідно до ч. 4 ст. 240 Господарського процесуального кодексу України у разі неявки всіх учасників справи у судові засідання, яким завершується розгляд справи, розгляду справи без повідомлення (виклику) учасників справи суд підписує рішення без його проголошення.

Розглянувши матеріали справи та перевіривши надані докази, суд дійшов висновку, що позов підлягає задоволенню з таких підстав.

Як встановлено судом, 17.04.2012 між Державним підприємством дослідницьке господарство «Чернігівське» (далі - Замовник) та Товариством з обмеженою відповідальністю «Алебарда» (далі - Виконавець) укладено договір про надання послуг з охорони об'єкту №23/04-12-Ч (далі - Договір) (а.с. 11-15).

Відповідно до п. 1.1 Договору Замовник доручає, а Виконавець приймає під охорону об'єкт, та/або його відокремлені приміщення (будівлі), поля, ТМЦ, перераховані у дислокації постів (Додаток №4).

Вартість послуг за Договором визначається «Протоколом узгодження договірної ціни» (Додаток №2), який є невід'ємною частиною Договору (п. 3.1 Договору).

Згідно з п. 3.3 Договору підставою для проведення фінансових розрахунків і платежів є «Акт виконаних робіт», підписаний обома сторонами. Акт виконаних робіт надається Виконавцем Замовнику до 5-го числа наступного місяця, у якому надавались послуги.

Оплата за Договором здійснюється Замовником протягом 10 днів після підписання сторонами Акту виконаних робіт. Оплата здійснюється у національній валюті – гривнях, шляхом перерахування коштів на банківський поточний рахунок Виконавця, вказаний у цьому договорі (п. 3.4 Договору).

Відповідно до п. 7.1 Договору у разі невиконання або виконання неналежним чином своїх обов'язків за Договором, Сторони несуть відповідальність відповідно до діючого законодавства України.

Договір укладений терміном з квітня 2012 року до 31.12.2012 (п. 9.1 Договору).

Протоколом узгодження договірної ціни на надання послуг охорони від 17.04.2012, який є Додатком №2 до Договору, Сторони погодили розмір вартості послуг з охорони за один календарний місяць, який становить 20496,00 грн (а.с. 16).

Сторонами Договору підписано акти про надання послуг з охорони об'єкту за Договором, а саме:

- від 30.04.2012 №036/12-Ч, відповідно до якого Виконавець у повному обсязі надав Замовнику охоронні послуги вартістю 4032,00 грн (а.с. 18);
- від 31.05.2012 №064/12-Ч, відповідно до якого Виконавець у повному обсязі надав Замовнику охоронні послуги вартістю 15206,71 грн (а.с. 19);
- від 30.06.2012 №089/12-Ч, відповідно до якого Виконавець у повному обсязі надав Замовнику охоронні послуги вартістю 10248,00 грн (а.с. 20);
- від 31.07.2012 №112/12-Ч, відповідно до якого Виконавець у повному обсязі надав Замовнику охоронні послуги вартістю 10248,00 грн (а.с. 21);
- від 05.08.2012 №120/12-Ч, відповідно до якого Виконавець у повному обсязі надав Замовнику охоронні послуги вартістю 1652,98 грн (а.с. 22).

Всього відповідно до вказаних актів Виконавцем надано Замовнику послуг з охорони на загальну суму 41387,69 грн.

Замовник – ДП «Дослідне господарство «Чернігівське» кошти за надані послуги Виконавцю (позивачу) не сплатив, натомість, 15.08.2012 між ТОВ «Алебарда» (далі – Кредитор), Державним підприємством «Дослідне господарство «Чернігівське» Національної академії аграрних наук України, яке у подальшому перейменовано у Державне підприємство «Дослідне господарство «Чернігівське» Інституту садівництва Національної академії аграрних наук (далі – Первісний боржник) та Товариством з обмеженою відповідальністю «Торгова Аграрна Компанія» (далі – Новий боржник) укладено договір про переведення боргу №ДПП15/08-12/02 (далі – Договір від 15.08.2012) (а.с. 9-10).

Відповідно до п.1.1 Договору від 15.08.2012 Кредитор надає свою згоду на переведення боргу Первісного боржника перед Кредитором за послуги з охорони об'єкту згідно Договору про надання послуг з охорони об'єкту №23/04-12-Ч від 17.04.2012 та актів здачі-приймання послуг від 30.04.2012 за №036/12-Ч на суму 4032,00 грн, від 31.05.2012 за №064/12-Ч на суму 15206,71 грн, від 30.06.2012 за №089/12-Ч на суму 10248,00 грн, від 31.07.2012 за №112/12-Ч на суму 10248,00 грн, від 05.08.2012 за №120/12-Ч на суму 1652,98 грн, укладених між Первісним Боржником – ДП «ДГ «Чернігівське» НААН та Кредитором – ТОВ «Алебарда», усього у сумі 41387,69 грн, а Новий боржник приймає на себе зобов'язання за названим у цьому пункті Договором та Актами до них (далі – Основні договори).

Новий боржник виконує зобов'язання за Основними договорами в обсязі, вказаному у п. 1.1 Договору (п. 2.1 Договору від 15.08.2012).

Пунктом 3.1.2 Договору від 15.08.2012 сторони передбачили обов'язок Первісного боржника сплатити на користь Нового боржника за виконанні останнім зобов'язання по Основному договору в обсязі, всю суму, вказану у п. 1.1 цього Договору, протягом 30 календарних днів з моменту підписання даного договору.

Відповідно до п. 3.2.1 Договору від 15.08.2012 Новий Боржник зобов'язується виконати зобов'язання Первісного боржника перед Кредитором протягом 90 календарних днів після підписання даного Договору.

У випадку порушення своїх зобов'язань за цим Договором Сторони несуть відповідальність, визначену цим Договором та чинним законодавством. Порушенням зобов'язання є його невиконання або неналежне виконання, тобто виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (п. 4.1 Договору від 15.08.2012).

Даний Договір набирає чинності з моменту підписання його сторонами і діє до повного виконання Сторонами своїх зобов'язань за цим Договором (п. 5.1 Договору від 15.08.2012).

Відповідач взяті на себе зобов'язання за Договором від 15.08.2012 не виконав та не сплатив позивачу кошти у розмірі 41387,69 грн.

Товариством з обмеженою відповідальністю «Торгова Аграрна Компанія» та Державним підприємством «Дослідне господарство «Чернігівське» підписано акти звіряння взаємних розрахунків станом на 31.12.2012, на 28.02.2013, на 28.05.2015, відповідно до яких заборгованість ДП «Дослідне господарство «Чернігівське» за Договором від 15.08.2012 становить 41387,69 грн (а.с. 24-28).

Листом від 27.05.2015 ДП «Дослідне господарство «Чернігівське» повідомило позивача про визнання заборгованості за Договором від 15.08.2012 у розмірі 41387,69 грн, проте у зв'язку з відсутністю коштів для її сплати, просило розглянути можливість відтермінування сплати (а.с. 29).

Позивачем нараховано відповідачу 23110,21 грн інфляційних втрат та 3724,89 грн – 3% річних.

Надаючи правову оцінку відносинам, що склались між сторонами, суд виходить з такого.

Згідно з п. 1 ч. 2 ст. 11 Цивільного кодексу України підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Відповідно до ч. 1 ст. 174 Господарського кодексу України господарські зобов'язання можуть виникати, зокрема, з господарського договору та інших угод, передбачених законом, а також з угод, не передбачених законом, але таких, які йому не суперечать.

Частиною 1 ст. 627 Цивільного кодексу України передбачено, що відповідно до статті 6 цього Кодексу сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Частиною 1 ст. 626 Цивільного кодексу України встановлено, що договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Відповідно до ч. 1 ст. 173 Господарського кодексу України господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управлена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

За приписами ст. 901 Цивільного кодексу України за договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором.

Згідно з ч. 1 ст. 903 Цивільного кодексу України, якщо договором передбачено надання послуг за плату, замовник зобов'язаний оплатити надану йому послугу в розмірі, у строки та в порядку, що встановлені договором.

Відповідно до ст. 509 Цивільного кодексу України зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від вчинення певної дії (негативне зобов'язання), а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Сторонами у зобов'язанні є боржник і кредитор (ч. 1 ст. 510 Цивільного кодексу України).

За приписами ст. 520 Цивільного кодексу України боржник у зобов'язанні може бути замінений іншою особою (переведення боргу) лише за згодою кредитора, якщо інше не передбачено законом.

На підставі Договору від 15.08.2012 відбулась заміна боржника у зобов'язанні, а саме позивач взяв на себе обов'язок сплатити заборгованість відповідача перед ТОВ «Алебарда» за Договором про надання послуг з охорони об'єкту №23/04-12-Ч від 17.04.2012.

Оскільки стороною Договору від 15.08.2012 є кредитор – ТОВ «Алебарда» і цей Договір підписаний ним, заміна боржника у зобов'язанні відбулась за згодою кредитора.

У свою чергу, відповідач (Первісний боржник) взяв на себе обов'язок зі сплати Позивачу (Новому боржнику) за виконанні останнім зобов'язання за Договором протягом 30 календарних днів з моменту підписання Договору від 15.08.2012.

Згідно з ч.1 ст. 530 Цивільного кодексу України, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Відповідно до ч. 1 ст. 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

Статтею 193 Господарського кодексу України та ст. 525 Цивільного кодексу України визначено, що одностороння відмова від виконання зобов'язань, крім випадків, передбачених законом не допускається.

Згідно зі ст. 610 Цивільного кодексу України порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Відповідно до ст. 612 Цивільного кодексу України боржник вважається таким, що прострочив, якщо він не приступив до виконання зобов'язання або не виконав його у строк, встановлений договором або законом.

Відповідач взяті на себе зобов'язання за Договором від 15.08.2012 не виконав, внаслідок чого утворилась заборгованість перед позивачем у розмірі 41387,69 грн, що визнається відповідачем, зокрема, підписаним актами звіряння взаємних розрахунків та листом від 27.05.2015.

Оскільки відповідач у порушення ст. 526, 527, 530 Цивільного кодексу України, ст.193 Господарського кодексу України взятих на себе зобов'язань за Договором від 15.08.2012 у визначений договором термін не виконав, господарський суд вважає, що позовні вимоги у частині стягнення заборгованості у розмірі 41387,69 грн є обґрунтованими і підлягають задоволенню.

Також позивач просить також стягнути з відповідача 23110,21 грн інфляційних втрат та 3724,89 грн – 3% річних за період з 16.03.2015 по 15.03.2018.

Відповідно до ст. 625 Цивільного кодексу України боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений законом або договором.

Суд, здійснивши перевірку розрахунку інфляційних втрат та 3% річних, дійшов висновку про правильне їх нарахування відповідно до норм чинного законодавства та умов договору.

Враховуючи вищевикладене, суд вважає, що вимоги позивача про стягнення з відповідача 23110,21 грн інфляційних втрат та 3724,89 грн – 3% річних також є обґрунтованими та підлягають задоволенню.

Доказами у справі, відповідно до ч. 1 ст. 73 Господарського процесуального кодексу України, є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Ці дані встановлюються такими засобами:

- 1) письмовими, речовими і електронними доказами;
- 2) висновками експертів;
- 3) показаннями свідків (ч. 2 ст. 73 Господарського процесуального кодексу України).

Відповідно до ст. 74 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або

заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи.

Згідно з ч. 1 ст. 76 Господарського процесуального кодексу України належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування.

Обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування (ч. 1 ст. 77 Господарського процесуального кодексу України).

Відповідно до ст. 78 Господарського процесуального кодексу України достовірними є докази, на підставі яких можна встановити дійсні обставини справи.

Згідно зі ст. 79 Господарського процесуального кодексу України достатніми є докази, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин справи, які входять до предмета доказування.

Питання про достатність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання.

Відповідно до ст. 86 Господарського процесуального кодексу України суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

За наведених обставин у їх сукупності, суд дійшов висновку, що позовні вимоги підлягають частковому задоволенню.

Оскільки спір виник у зв'язку з неправомірними діями відповідача, відповідно до ст. 129 Господарського процесуального кодексу України судовий збір покладається на відповідача.

Керуючись ст. 42, 73-80, 86, 129, 165, 233, 236-238, 240, 241, 252 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд

ВИРІШИВ:

1. Позов задовольнити повністю.
2. Стягнути з Державного підприємства «Дослідне господарство «Чернігівське» Інституту садівництва Національної академії аграрних наук (код ЄДРПОУ 00415712, с. Ягідне, Чернігівський район, Чернігівська область, 15562) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Торгова Аграрна Компанія» (код ЄДРПОУ 37469662, вул. Підвальна, 9, кім. 79, м. Калуш, Івано-Франківська область, 77300, адреса для листування: вул. Борисоглібська, 6-Б, м. Київ, 04070) 41387,69 грн основної заборгованості, 23110,21 грн інфляційних втрат, 3724,89 грн – 3% річних та 1762,00 грн витрат зі сплати судового збору.

Наказ видати після набрання рішенням законної сили.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. Апеляційна скарга на рішення суду подається до Київського апеляційного господарського суду, з урахуванням п. 17.5 Перехідних положень Господарського процесуального кодексу України, у строки, визначені ст. 256 цього Кодексу.

Веб-адреса Єдиного державного реєстру судових рішень: <http://reyestr.court.gov.ua/>.

Пол. судд.
23.05.2020

В.В. Шморгун
В.В. Шморгун

*27*1303846*1*0*